

QUARTA PART: La pregària cristiana
PRIMERA SECCIÓ: La pregària en la vida cristiana
CAPÍTOL PRIMER: La revelació en la pregària
ARTICLE PRIMER: En l'Antic Testament

LA PREGÀRIA EN LA VIDA CRISTIANA (2558-2589)

- L'esquema del catecisme:
 - 1 part: el que creiem (Credo)
 - 2 part: el que celebrem (litúrgia)
 - 3 part: el que vivim (moral)
 - 4 part: la pregària
- La pregària és una relació personal amb el Déu que crec, que celebren i que visc.

Què és la pregària?

- Un impuls de cor, una simple mirada dirigida al cel, un crit de reconeixement i d'amor en la prova com en l'alegria (Santa Teresa de l'Infant Jesús).

La pregària com a do de Déu

- La humilitat és el fonament de la pregària. La humilitat és la disposició de rebre gratuïtament el do de la pregària: l'home és un captaire de Déu.
- La meravella de la pregària es revela quan Crist surt a buscar l'home. La pregària és la trobada de la set de Déu amb la nostra. Déu té set de la nostra set.
- La nostra pregària de petició és una resposta.

La pregària com a aliança

- És tot l'home el qui prega. Si el cor és lluny de Déu, la pregària és vana.
- El cor és el nostre centre amagat, el lloc de les nostres decisions, el més profund de les nostres tendències psíquiques. És el lloc de la veritat, on escollim la vida o la mort. És el lloc de la trobada. És el lloc on vivim la relació amb Déu: el lloc de l'aliança. Inabastable a la nostra raó i als altres, només l'Esperit el pot sondejar i conèixer.
- La pregària cristiana és l'acció de Déu i de l'home: una aliança.

La pregària com a comunió

- La vida de pregària és estar habitualment en presència de Déu tres vegades sant i en comunió amb Ell. Aquesta comunió és sempre possible pel Baptisme: comunió amb Crist i s'escampa per l'Església.

LA REVELACIÓ DE LA PREGÀRIA (2566-2589)

La crida universal a la pregària

- L'home és cercador de Déu
 - Creat: Déu crida l'home del no-res a l'existència
 - L'home és imatge del seu Creador, fins i tot en pecat.
 - Totes les religions donen testimoni d'aquesta recerca essencial de l'home.
- Déu pren la iniciativa de cridar l'home
 - Sempre, incansablement: el drama de l'aliança, la història de salvació.

EN L'ANTIC TESTAMENT

- La pregària és la relació dels homes amb Déu en els esdeveniments de la història.

La creació, font de la pregària

- Viscut per totes les religions: ofrenes a Déu, invocació del seu Nom, caminar cap a Déu...

Abraham i Jacob: la promesa i la pregària de la fe

- L'essencial de la pregària: l'escolta del cor que es decideix segons Déu. Primera aliança.
- El drama de la pregària: la prova de la fe en la fidelitat a Déu: deixar la terra.
- Sacrifici del fill únic de la promesa. La fe d'Abraham es purifica.
- Jacob (Israel): Déu renova l'Aliança. Lluita amb l'àngel: la pregària és un combat de la ve i la victòria en la perseverança.

Moisès: la pregària del mitjancer

- Pregària d'intercessió.
- Déu és qui crida Moisès i l'envia a salvar el seu poble.
- Moisès aprèn a pregar: es resisteix, posa objeccions, pregunta.
- Pregària contemplativa: l'home que parla cara cara amb Déu.

David: la pregària del rei

- Pastor que prega pel seu poble i en nom d'ell.
- Model de pregària del poble: adhesió a la promesa, lloança i penediment. Confiança en Aquell que és l'únic Rei i Senyor.
- David, en els salms, és el primer profeta de la pregària jueva i cristiana.
- Salomó: el qui construeix el Temple, eleva les mans al cel i suplica el Senyor pel seu poble, i que els homes sàpiguen que Ell és l'únic Déu.

Elies i els profetes: la conversió del cor

- El ritualisme contaminava la pregària del poble.
- Elies, el pare dels profetes.
 - al Carmel, prova decisiva de la fe del poble
 - al forat de la roca, veu passar la glòria de Déu
- Els profetes: tornar a Déu, Senyor de la història, que espera i prepara la salvació.

Els Salms: la pregària de l'assemblea

- L'obra mestra de la pregària de l'Antic Testament. És el llibre en què la paraula de Déu esdevé pregària de l'home.
- Nodreixen i expressen la pregària del Poble de Déu. Inseparablement personal i comunitària.
- Recorda els esdeveniments del passat, fa presents les promeses de Déu, i s'estén fins al final de la història.
- Inspirats per l'Esperit Sant, els salms no paren d'ensenyar-nos a pregar totes les modalitats possibles i en totes les circumstàncies humanes possibles. Són útils en tot temps i a tot arreu.